

šaju našchemu Bohu a Knešej prijotk, kak won mudry bycz dyrbi, ton bo hi Muž, kak won tu Wjez mudrišo sapoczecz, a kak jim tajkich Prjedarjow pošlacz dyrbi, kajkich woni radzi mjecz zyli. Haj my zemny wam jich našadзец, wy lubi Semjanžo.

A pola naš, kiz my tola dobri Ewangelizy zemny bycz, dze šo tejš skoro runje tak. Poladaj woboje na wulskich Knešow Dwory, a na Wješta, kojždy šo smuži tym Prjedarjam poruczicz, šo woni prjedowacz dyrbja, šchtož a kajž šo tym Knešam špodoaba. Dyž pak Prjedar po šwojim Hamczi te Šlošje šchtrafuje, kotrež woni tola tak šjawnje czinja, šo te Parschony lochzy šnacž možesch, hacž je runje nemenuješch, da šo šchudžom šawtowanje šbjene, šo Šmješch šteho pšchindže, a šo to tehodla ta Woschnoš čerpicž nemože. To Ewangelion moło šo derje hinaf prjedowacz, šo bychy Ludžo tak šjawnje haneni a šanicžowani nebyli. To dyrbi rjekacz Woschnoš hanicz a šanicžowacz, dyž šo Wjernoš praji.

Šchto pak šo tebi šda wot tajkich Dobreczinerjow? Nemjenišch ty, šo woni na tychšamych nješchto podomni a jim runi šu, kotřiz tudy ton wošebny Džiw widža, ale šon ša žadyn Džiw džeržecz nochzedža, kiba šo won jim kflowač by, šchtož woni radzi mjecz zedža? Woni zedža tehodla Kneža bycz, niz jeno na šwojim Kraju, Ludu a Wošadach, ale tejš na Božim Šłowi a Žyrtwi. To šu derje tola šromne Džjeczi, na kotrychž Boh Wešelje mjecz dyrbjač!

Alle wono tak mjenene neje, dyž prajene budže, šo šo šwjetna Woschnoš čeršicz dyrbi, a šo šo nedyrbi na nju šwaricz, ani šlje wot neje rycžecz, jako dyrbjala tehodla šwjetna Woschnoš pšches Boha a jeho Šłowo bycz; ale woni dyrbja runje tak derje pod Bohom a jeho Šłowom bycz, jako jich Poddanjo, a jemu pošluchacz. Neczinja woni to, da dyrbi šo jim Wjernoš kroblje rowedžicz,

Šrt pjeknje wotewricž a šo šim prajicz, šchtož woni radzi nešlyšcha, a nicžo wo to nero-džicz, hacž šo woni tehodla šlobja aby šmje-ja. Pšchetož to Ewangelion nedyrbi žaneho Šłoweka pšchepušchicz, nech je tak wošofi hacž ze, ale na kojždym tu Neprawdu šchtrafowacz.

Štemu šu Duchomni a Prjedarjo: tym je jara čješke Brjemjo horjepoložene, šo woni šwoj Hamt tak wešž dyrbja, kajž na šudnym Dnju Wotmolwenje a Račnowanje dacž moža. Dyž woni tebi nepraja, a na tebi nešchtrafuja, šchtož woni prajicz a šchtrafowacz Hamta dla winojezi šu: Da budže Boh ton Kneš twoju Krej wot jich Ručow žadacz. Ezechiel 3, 18. Šžohodla da zyli my Prjedarjo twoje dla hiščeže wjažy Šatamanštwja šebi nacžinicž a tebi prjedowacz, kajž by ty rad mjecz žyl?

Šchaf to Šłowo našche neje, my tudy tejš twoje dla neššmy, jako by naš ty powo-łal a my prjedowacz dyrbeli, šchtož by šo tebi špodobalo; to nemoža, nochzedža a nešmje-dža czi Prjedarjo czinicž. Šchtuž pak to pošluchacz nochze, temu šu žyrtwine Durje woczinene, nech wohn dže, a našchemu šubemu Bohu a Knešej jeho prjedarški Hamt woštaji beš Šadžjelanja.

To šu czi trojazy Šchulerjo aby Wučomnižy, kotrychž ton Kneš tudy pola teho wulkeho Džiwama. Ezi prjeni kwala šon, a dadža šebi šon jara špodobacz, a džiwaju šo nadnim. Ezi drušy šu jemu napschecz-wo a hanja šon: Ezi tšeczi bychy radzi zyli, šo by won Džiw po jich Šowi a niz po šwojim Špodobanju czinił. Tajkich Šchulerjow ma to Ewangelion štajnje a pšchezo w Šwjeczi.

Tehodla dyrbja šo czi Duchomni, runje jako Křyštus tudy, šnimi šwaricz a jim to nepšchidacz, ale temu Knešej Křyštusej jeho Čješž šakhowacz, jeho Šłowo šamolwicz a